

Jij en de Bijbel

Bijbelverhaal, Sam en Anne, wist je dat, puzzelen en internetten

Saul achtervolgt David

David woonde met zijn mannen in de woestijn Zif. De bewoners stuurden een boodschap naar Saul, waarin zij hem verraadden. Saul ging meteen op weg. Maar ook David had zijn spionnen en die vertelden dat Saul er aan kwam. Snel gingen ze op de vlucht. Maar Saul achtervolgde hen. Ze kwamen bij een berg, waar een wilde jacht begon. Ze bleven maar om de berg heen rennen. Toen Saul David bijna te pakken had, kwam er een opgewonden ruiter aan. Hij riep dat de Filistijnen het land waren binnengevallen. Saul ging er met zijn leger zo snel mogelijk op af. David juichte: "God is mij een helper, Hij heeft mij gered". Maar zodra de Filistijnen weg waren ging Saul weer achter David aan, die intussen naar een bergstreek was gegaan. Toen hij Saul aan zag komen, verstopte hij zich met een paar mannen achter in een grot. Plotseling hoorde zijn schildwacht iemand de grot in komen. Het was Saul die nodig moest en een goed plekje zocht. David zou hem makkelijk kunnen doden, en zijn mannen wilden dat ook dolgraag doen; maar David zei: 'Nee hij is de gezalfde van God, dat mag ik niet doen. Ik vertrouw op God. Hij zal zorgen dat ik veilig ben'. Wel sloop hij zonder een geluid te maken naar de ingang. Daar lag de mantel van Saul. Voorzichtig sneed David daar een stuk af. Toen Saul klaar was en weer naar buiten wilde gaan, riep David hem achterna: "Mijn heer koning" met een schok herkende Saul de stem. Toen hij hoorde dat David zijn leven gespaard had schaamde hij zich. Toch bleef hij David achtervolgen.

David zorgde ervoor dat veel mensen hem vertrouwden. In de streek waar hij verbleef hoedden vaak herders hun schapen. Hij beschermde hen tegen rovers en wilde dieren. Daarom hielden veel herders van hem en wilden hem graag bedanken. Een groep herders had echter een nare, egoïstische baas: Nabal, wat dwaas betekent! Op een dag liet hij zijn schapen naar een plek drijven om ze daar te scheren. Dat was altijd een groot feest. De herders kregen dan lekker eten en drinken. David stuurde knechten om Nabal te groeten en wat eten voor zijn mannen te vragen. Nabal lachte hen uit en zei: "Wie is David, ik ken hem niet; er lopen zoveel knechten weg. Ik ga van mijn lekkers echt niets geven". Dat was dom van hem. David werd erg boos. Wat er toen gebeurde lees je de volgende keer.

N.D.